

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 7T/152/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8417010579
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Bašistová
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2020:8417010579.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok samosudca JUDr. Lucia Bašistová v trestnej veci obžalovaného M. H., nar. XX.X.XXXX v E., trvale bytom E. N. Č.. XX, okres E., pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona na hlavnom pojednávaní dňa 16. septembra 2020 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný
M. H., nar. XX. X. XXXX v E., trvale bytom E. N. Č.. XX, okres E.,

u z n á v a s a z a v i n n é h o , ž e

dňa 11. 3. 2017 v čase okolo 12.00 hod. v meste E. na ul. K. Č..X, v byte č. XX na 8. poschodí bytového domu, bez udania dôvodu fyzicky napadol Z. Q. tým spôsobom, že ju chytil rukou pod krk a opakovane ju udrel chrbtovou stranou o radiátor, čím jej týmto konaním spôsobil pomliaždenie hrudnej a driekovej časti chrbta s poúrazovou obličkovou kolikou, pričom sa z medicínskeho hľadiska jednalo o ľahký úraz s dobou liečenia 38 dní, práceneschopnosťou 13 dní a so závažným spôsobom obmedzenia na obvyklom spôsobe života po dobu 14 dní z dôvodu dlhotrvajúcich bolestí a obmedzení v pohybe,

t e d a

inému úmyselne ublížil na zdraví

č í m s p á c h a l

prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona

z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2 Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 10 (desať) mesiacov.

Podľa § 49 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona, § 50 odsek 1 Trestného zákona súd obžalovanému výkon uloženého trestu podmiennečne odkladá na skúšobnú dobu v trvaní 15 (pätnásť) mesiacov.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku súd ukladá obžalovanému nahradiť poškodenej strane Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a.s., pobočka Prešov, Kúpeľná 5, 08015 Prešov, IČO: 35937874 škodu vo výške 66,99 Eur.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Kežmarok podala dňa 13.10.2017 na Okresný súd Kežmarok obžalobu na obvineného M. H. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona.

Obžalovaný M. H. na hlavnom pojednávaní v zmysle § 257 ods. 1 písm. a/ Tr. poriadku vyhlásil, že je nevinný, zotrval na výpovedi z prípravného konania a na svoju obranu uviedol, v deň incidentu mu zavolala poškodená Z. Q., či môže prísť k nemu na byt a spolu s nimi oslavovať, súhlasil s tým. V byte sa okrem neho nachádzala jeho priateľka G. U., jej sestra Z. U. a kolegovia Z. N. a Q. F.. Počas toho, ako sa poškodená nachádzala u neho v byte sa najprv pohádala so svojou priateľkou G. U. a následne aj s poškodenou v kuchyni a to z dôvodu, že začala riešiť ich problémy. Počas hádky s priateľkou mu poškodená vzala kľúče od auta. Pri hádke s poškodenou si pamätá len prítomnosť svojej priateľky. Keď chcel po hádke z bytu odísť, kamarát Z. N. ho zavrel do kúpeľne, aby sa ukludnil. Kým bol v kúpeľni, tak Z. N. vyhodil Z. Q. z bytu preč. V čase keď sa nachádzala v byte poškodená, susedia privolali políciu, pretože boli hluční. Medzitým sa poškodená vrátila do bytu, zobrala si čo pri odchode zabudla a odišla preč. Dole stretla policajtov, ktorým povedala, že ju bolia kríže. Poškodenú počas hádky nenapadol, len na ňu kričal, aby mu vrátila kľúče. K zraneniam poškodenej sa vyjadril v tom zmysle, že táto mala problémy s krížami už skôr. Zruba dva týždne po incidente mu poškodená volala, či nepôjde s ňou k lekárovi na vyšetrenie, lebo sa k lekárovi nemala ako dostať, tak s ňou šiel aj napriek tomu, že medzi nimi nebol ani kamarátsky vzťah. V čase incidentu bol pod vplyvom alkoholu, oslavoval už druhý deň, v to ráno okolo pol deviatej vypil asi 4 poldecí vodky a pil aj po príchode poškodenej. Mal aj výpadky pamäte. Zhodne tak vypovedal aj v prípravnom konaní.

Svedkyňa poškodená Z. Q. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že v deň incidentu ráno o deviatej hodine zavolala G. U., či môže prísť k nej na byt spolu s jej sestrou Z.. Po príchode na byt ich G. U. usadila do kuchyne, kde už sedela celá partia, bol tam prítomný aj obžalovaný, Z. N. s priateľkou a ešte jeden kamarát, ktorého meno uviesť nevedela. Po nejakom čase ostala v kuchyni len ona, G. U. so sestrou Z. a obžalovaný. Sedela s obžalovaným za stolom, rozprávali sa. Potom si šli k oknu zafajčiť, pri okne mali starý radiátor, zrazu obžalovaný ostal ticho, dostal amok, chytil ju okolo krku a začal udierať zadnou časťou tela o radiátor. Vtedy vyšiel z izby von Z. N., vzal od nej obžalovaného so slovami: „čo to robíš, veď je to dievča“ a zavrel ho do kúpeľne, obžalovaný trieskal na dvere. Keď chcela z bytu odísť, obžalovanému sa podarilo dostať z kúpeľne, kričal po nej, prečo mu držala dvere, a štychol ju o stenu. Z bytu odišla spolu s Z. U., hneď si privolali výtah, po vystúpení z výtahu si sadla na schody a plakala, po chvíľke prišla polícia, ktorej povedala, čo sa stalo, potom prišla aj RZP. Ešte keď sedela na schodoch prišiel za ňou kamarát obžalovaného, nebol to Z., pýtal sa jej, ako jej je, v tom prišla záchranka, tá ho ešte ho požiadala, aby odišiel preč, lebo nemali priestor na jej ošetrenie. Mala problém vstať, lekári ju uložili na lôžko a odniesli na vyšetrenie. Potom jej zavolala G. U., že ako jej je, a že prídu pre ňu policajti. Na policajnom oddelení už bol prítomný aj obžalovaný, plakal a povedal jej, že on ju nenapadol, že si nič nepamätá, na čo mu povedala, že to bol on, kto ju napadol. V tom vošla do miestnosti G. U. a povedala obžalovanému, aby neklamal, že ju napadol on. V nedeľu ju obžalovaný kontaktoval cez sociálnu sieť Facebook, kde sa jej pýtal, či ju veľmi napadol, ospravedlnil sa jej, po pár dňoch sa to všetko ale otočilo a už bola ona tá zlá. Raz ju G. U. vzala spolu s obžalovaným na vyšetrenie, poprosila ju o to, pretože už nemala spoj. Obžalovaný jej preplatil lieky v hodnote 20,- €. Tie mu však vrátila naspäť, keď brat obžalovaného prišiel za ňou s tým, že G. je tehotná s obžalovaným a tie peniaze potrebujú viac ako ona. Pár dní po incidente navštívila obžalovaného na jeho byte spolu so svojím otcom A. Q. a jej priateľom R. U., vtedy sa obžalovaný vyjadril tak, že nemá problém jej liečbu zaplatiť. Poprela, aby v deň incidentu došlo v byte k nejakej hádke, rovnako tak poprela, aby zobrala obžalovanému kľúče od auta. Nepoprela, že aj ona mala vypité, vedela však bez problémov chodiť, hovoriť.

Súd na hlavnom pojednávaní vypočul svedkyňu G. U., priateľku obžalovaného, ktorá ku skutku na hlavnom pojednávaní uviedla, že v deň incidentu prišla ku nej do bytu poškodená Z. Q. spolu s jej sestrou Z. U.. V byte sa nachádzal aj jej priateľ obžalovaný M. H. a jeho kolegovia Z. N. a Q. F., všetci sa spočiatku spolu zabávali. Po chvíli ostali v kuchyni len ona s obžalovaným, jej sestra Z. a poškodená. Pri okne stál obžalovaný, za ním poškodená. Začali sa spolu hádať, tomu ešte predchádzala ich vzájomná hádka s obžalovaným, ten chcel z bytu odísť, do hádky sa vtedy zapojila poškodená, zobrala mu kľúče od auta, tie boli asi na stole a nechcela mu ich dať. Dôvod, prečo by mu odmietla dať

kľúče, svedkyňa uviesť nevedela. Obžalovaný poškodenú nenapadol, len na ňu zvýšil hlas, počas ich hádky umývala riad, priamo na nich nepozerala, ale videla ich. Poškodená stála chrbtom k radiátoru, čelne k obžalovanému. Vtedy vyšiel z izby Z. a zobral obžalovaného do kúpeľne. Poškodená sa urazila a ešte naschvál obžalovaného provokovala, potom s Z. U. z bytu odišla. Nevie ako došlo k jej zraneniu, mohlo sa to stať, keď od nich odchádzala.

Svedkyňa Z. U. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že v deň incidentu šla spolu s poškodenou do bytu, kde býval obžalovaný spolu s jej sestrou G.. V byte sa nachádzali ešte dvaja kamaráti obžalovaného. Po chvíli ostala v kuchyni len s poškodenou a sestrou G.. Potom k nim prišiel obžalovaný a rozprávala s poškodenou pri okne. Začali sa spolu naťahovať, stáli oproti sebe, poškodená mu držala ruky, obžalovaný ju neudrel, ona ich hádku nevnímala, pozerala do mobilu. Iba počula, ako mu hlasnejšie rozprávala, aby prestal, že čo robí. Potom s poškodenou odišli preč. Obžalovaný bol veľmi opitý. Snažili sa im zabrániť v tomto konflikte, prišiel aj N. držal obžalovaného za jednu ruku a G. U. za druhú ruku, aj ona sa ich snažila od seba dostať. Po odchode sa jej poškodená sťažovala, že ju bolia kríže, že ju obžalovaný udrel o radiátor, divne chodila, všimli si to ja policajti, ktorí sa ich pýtali, že čo sa stalo. Keď s poškodenou vychádzali z bytovky, už tam boli policajti. Pri príchode do bytu, keď prichádzali na návštevu poškodená nemala viditeľné bolesti, ani sa nesťažovala. Nemá vedomosť o tom, že by poškodená mala vziať obžalovanému kľúče od auta. Poškodená po incidente chodila na vyšetrenia, nemohla párkrát vstať, problémy s krížami mala poškodená už aj predtým. Zároveň uviedla, že vtedy na byte ju mal obžalovaný sotiť raz na stenu. Pri odstraňovaní rozporov zákonným postupom svedkyňa zotrvala na výpovedi z prípravného konania.

Súd na hlavnom pojednávaní vypočul svedka R. U., ktorý uviedol, že nebol priamym svedkom incidentu, o ňom sa dozvedel bezprostredne po ňom od svojej priateľky poškodenej Z. Q.Á., tá mu volala z bytu G. U., že tam popíjali alkohol a potom ju obžalovaný napadol, keď ho volala fajčiť, zrazu z ničoho nič pocítila údery do chrbtice zozadu, nejaký Z. ich oddelil od seba. V tom čase sa nachádzal na turnuse, po návrate mala jeho priateľka veľké bolesti, každý večer s ňou chodil na pohotovosť, musel ju nakladať do auta, do postele, na toaletu. Keď bol doma z turnusu, prišiel sa mu obžalovaný osobne ospravedlniť, že to nechcel urobiť, že si nepamätá. Po ďalšom turnuse šiel spolu s priateľkiným otcom do bytu obžalovaného, kde od neho žiadal, aby preplatil poškodenej liečbu. Obžalovaný mu vtedy dal 20,- Eur, ktoré mu neskôr musel vrátiť.

Svedok A. Q. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol, že mu volala dcéra do práce s tým, že ju obžalovaný dokopal, že ju kopal do chrbtice, že mu na byte „preplo“, kopal ju do chrbtice a nejaký kamarát ho odtiahol. Spolu s R. U. šiel za obžalovaným dohodnúť sa s ním, aby jej zaplatil liečenie, aby uhradil aj výdavky za lieky, s čím súhlasil.

Na hlavnom pojednávaní vypočutý svedok Z. N. zotrval na výpovedi z prípravného konania. V čase, kedy malo dôjsť k incidentu sa nachádzal v byte obžalovaného v E. spolu s obžalovaným, ďalším kolegom F. a G. U., kde pokračovali v oslave z predošlého večera, po tom ako si ráno vypil, šiel si ľahnúť. Zobudil sa na krik, šiel do obývačky, kde pri vchode do bytu videl ako sa obžalovaný s poškodenou hádali. Obžalovaný chcel odísť z bytu, ale poškodená ho nechcela pustiť von, tak ho vzal do kúpeľne a ju poslal preč z bytu.

Vzhľadom na diametrálne odlišnú výpoveď svedka Z. N. a poškodenej Z. Q. súd pristúpil v zmysle § 125 Tr. poriadku k vzájomnej konfrontácii oboch svedkov, pri ktorej obaja zotrvali na svojich doposiaľ učených výpovediach, kedy poškodená opäť podrobne opísala útok obžalovaného na ňu, ku ktorému došlo v kuchyni pri okne a kedy ju mal obžalovaný bezdôvodne napadnúť tým spôsobom, že ju chytil pod krk a udieral zadnou časťou tela o radiátor a práve svedok Z. N. bol tou osobou, ktorá obžalovaného od nej odtiahla a zavrela ho do kúpeľne. Svedok Z. N. zotrval na svojej výpovedi, že ich oboch videl pri vchodových dverách ako sa hádajú, obžalovaného zavrel do kúpeľne a ju poslal z bytu preč.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie aj prečítaním znaleckého posudku vypracovaného v prípravnom konaní znalcom z odboru zdravotníctvo, odvetvie chirurgia a traumatológia Z.. E. U. a to postupom podľa ustanovenia § 268 ods. 2 Tr. poriadku, v ktorom znalec dospel k nasledovným záverom :

Poškodená Z. Q. utrpela dňa 11.3.2017 zranenie a to pomliaždenie hrudnej a driekovej časti chrbta, z medicínskeho hľadiska sa jedná o ľahký úraz. Pokiaľ ide o mechanizmus vzniku tohto poranenia, tak

toto vzniklo útokom útočníka, jedným alebo opakovanými nárazmi jej tela chrbtovou stranou do radiátora, teda tak, ako to uvádzala poškodená. K poraneniu mohol prispieť aj úder päšťou útočníka do oblasti chrbta. Vznik poranenia iným mechanizmom - po páde na chrbát a podobne sa teoreticky vylúčiť nedá. Obličková poúrazová kolika nie je poranenie poškodenej, je to stav, ktorý navodil úraz poškodenej spôsobený útočníkom. Poškodená sa po úraze liečila ambulantne od 11.3.2017 do 25.4.2017, t.j. po dobu 38 dní. Práceschopná bola od 13.3.2017 do 17.3.2017 a potom od 24.3.2017 do 31.3.2017, spolu 13 dní. Doba práceneschopnosti a liečenia bola primeraná a obvyklá pri uvedenom poranení a následných komplikáciách. Liečenie zranenia, ktoré poškodená 11.3.2017 utrpela, ak by aj nedošlo k močovým komplikáciám, by trvalo rovnako dlho t.j. 38 dní. Poškodená bola po poranení 14 dní závažným spôsobom obmedzovaná na obvyklom spôsobe života. Uvedená zranenie nezanechalo trvalé následky na zdraví. Poškodená sa liečila ambulantne. Narazenie poškodenej na radiátor a úder päšťou do oblasti chrbta boli strednej intenzity, životne dôležitý orgán poranený nebol. Pri silnejšej intenzite útoku mohlo dôjsť k zlomenine rebier a lopatke. K ohrozeniu životne dôležitého orgánu v tomto prípade pľúc mohlo dôjsť. Bolestné podľa zákona č. 437/2004 Z. z. bolo vyčíslené na 40 bodov, hodnota jedného bodu k dátumu vzniku zranenia je 18,24 eur.

V priebehu hlavného pojednávania bola do konania pribratá znalkyňa z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria Z.. B. Q., ktorej úlohou bolo vyšetriť duševný stav obžalovaného. Súd na hlavnom pojednávaní postupom podľa § 268 ods. 2 Tr. poriadku prečítal znalecký posudok č. 24/2020, v ktorom znalkyňa dospela k nasledovným záverom :

Klinickým vyšetrením znalec nezistil u obžalovaného prítomnosť duševnej choroby ani duševnej poruchy. Obžalovaný nemá porušené vnímanie, jeho myslenie je v kontakte s realitou, je schopný pamätať si a reprodukovať udalosti. Znalec u obžalovaného nezistil žiadnu látkovú, alebo nelátkovú závislosť s výnimkou nikotínu. Znalec vylučuje patologickú opilosť u obžalovaného v čase spáchania trestného činu, nakoľko nie sú splnené základné kritéria, aby túto bolo možné stanoviť. Obžalovaný bol v čase spáchania trestného činu pod vplyvom alkoholu, pričom vzhľadom k tolerancii sa jednalo o stav stredne ťažkej opilosti. Stredne ťažká opilosť je nápadná, zjavná vonkajšiemu pozorovateľovi, prejavuje sa poruchou artikulácie, poruchami rovnováhy, spomaleným myslením a zhoršeným úsudkom, emočnou labilitou, môže dochádzať k agresívnemu jednaniu pri odbúrání zábran. Obžalovaný mal vzhľadom k týmto okolnostiam v čase spáchania trestného činu v nepodstatnej miere zníženú schopnosť rozpoznať protiprávnosť svojho konania a v nepodstatnej miere zníženú schopnosť ovládať svoje konanie. Obžalovaný chápe zmysle trestného konania v plnej miere a je spôsobilý hodnotnej účasti na hlavnom pojednávaní. Klinickým vyšetrením znalec nezistil u obžalovaného prítomnosť duševnej choroby ani duševnej poruchy. Z psychiatrického hľadiska pobyt obžalovaného na slobode nepovažuje znalec za nebezpečný pre spoločnosť, nakoľko u neho nebola diagnostikovaná žiadna kvalifikovaná duševná choroba. Vzhľadom k tomu, že znalec u obžalovaného nediagnostikoval žiadnu duševnú chorobu a poruchu, ani žiadnu látkovú alebo nelátkovú závislosť s výnimkou nikotínu nenavrhuje uloženie ochrannej liečby.

Postupom podľa § 263 ods. 1 Tr. poriadku súd so súhlasom obžalovaného a prokurátorky prečítal výpoveď svedkyne poškodenej A.. Z. C., zástupkyne poškodenej strany VŠZP z prípravného konania, ktorá vo svojej výpovedi uviedla, že poškodená Z. Q.Á. je poisťovňou Všeobecnej zdravotnej poisťovne a.s. V súvislosti s predmetnou trestnou vecou poisťovňa náklady preplácala náklady spojené s liečbou menovanej poškodenej vo výške 66,99 eur. V tejto výške si poškodená uplatnila nárok na náhradu škody.

Trestnú činnosť mal súd preukázanú aj ďalšími listinnými dôkazmi a to v rozsahu a spôsobom, ktorý je uvedený v zápisnici o hlavnom pojednávaní. Súd potom dôkazy vyhodnotil jednotlivo, ako aj v ich vzájomnom súhrne a dospel k nasledovným záverom.

V danej veci bolo vykonané dokazovanie výsluchom svedkov, ktorých možno zaradiť do dvoch skupín. Svedkovia, ktorí obžalovaného zo spáchania skutkov, ktoré sa mu kladú za vinu usvedčovali a to poškodená Z. Q., svedkovia A. Q., R. U. a svedkovia potvrdzujúci nevinu obžalovaného a to G. U., Z.Á. Q., Z. N.. Súd ďalej na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie čítaním listinných dôkazov v rozsahu a spôsobom, ako vyplýva zo zápisnice o hlavnom pojednávaní.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní spáchanie skutku poprel a na svoju obranu uviedol, že v deň incidentu došlo medzi ním a poškodenou len k hádke, poprel akýkoľvek fyzický útok na poškodenú. Dôvodom ich hádky bola tá skutočnosť, že poškodená sa zamiešala do jeho konfliktu

s priateľkou G. U., vzala mu kľúče od auta a odmietla mu ich vrátiť. Zároveň uviedol, že v tom čase bol pod vplyvom alkoholu, oslavoval už druhý deň po sebe a nepamätá si na všetko. Obrana obžalovaného bola vyvrátená predovšetkým výpoveďou poškodenej Z. Q., ktorá podrobne opísala okolnosti, za ktorých došlo k spáchaniu skutku. Uviedla, že v deň incidentu prišla do bytu G. U. spolu s jej sestrou Z., v byte sa nachádzal obžalovaný a jeho dvaja kolegovia, spočiatku sa spoločne zabávali v kuchyni, popíjali, po nejakej chvíli dvaja kolegovia odišli z kuchyne preč, ona si šla s obžalovaným zafajčiť k oknu, kde ju obžalovaný bezdôvodne fyzicky napadol a to takým spôsobom, že ju chytil pod krk a udieral ju zadnou časťou tela o radiátor, vtedy vyšiel von z izby Z. N., odtiahol od nej obžalovaného a zatvoril ho do kúpeľne, obžalovaný trieskal na dvere, chcel sa dostať von, čo sa mu aj podarilo, opäť na ňu kričal a štychol ju o stenu. Z bytu ušla spolu s Z. U., kde si sadla na schody pre bolesti chrbtice. Následne prišla polícia aj RZP, ktorá ju odviezla na ošetrovanie na nosidlách. V súlade s výpoveďou poškodenej vyzneli aj výpovede ďalších svedkov, ako aj listinné dôkazy v spise obsiahnuté a na hlavnom pojednávaní oboznámené. Skutočnosť, že poškodená bola obžalovaným napadnutá potvrdili svojou výpoveďou svedkovia a to otec poškodenej A. Q. a jej priateľ R. U., ktorí síce neboli priamymi svedkami incidentu, avšak o jeho spáchaní boli poškodenou bezprostredne po ňom informovaní. Obaja zhodne uviedli okolnosti, za ktorých mala byť poškodená napadnutá. Rovnako tak sa zhodne vyjadrili aj k zraneniam, ktoré poškodená pri útoku utrpela a následnej liečbe poškodenej a k jej neúčinným bolestiam. Tvrdenia poškodenej, že pri danom útoku mala silné bolesti chrbta boli podporené aj výpoveďou svedkyne Z. U., ktorá uviedla, že poškodená sa jej po odchode z bytu sťažovala, že ju obžalovaný napadol, že ju uderil o radiátor a že ju bolia križe. Svedkyňa mala vedomosť aj o tom, že poškodená chodila následne po útoku na vyšetrenia. Zároveň však dodala, že poškodená mala problémy s križami už aj pred útokom. Tu súd ale poukazuje práve na výpoveď tejto svedkyne, ktorá spolu s poškodenou prišla do bytu, kde uviedla, že poškodená pred príchodom do bytu nemala viditeľné bolesti, na nič sa nesťažovala. O zraneniach poškodenej svedčia aj na hlavnom pojednávaní oboznámené lekárske správy z jednotlivých ošetrení. V súlade s výpoveďou poškodenej vyzneli aj závery znaleckého posudku vypracovaného znalcom Z. E. U., kde znalec okrem iného uviedol, že mechanizmus vzniku poranenia zodpovedá výpovedi poškodenej a teda, že bolo spôsobené útokom útočníka jedným alebo opakovanými nárazmi jej tela chrbtovou stranou do radiátora, k poraneniu mohol prispieť aj úder pästou útočníka do oblasti chrbta. Znalec síce pripustil istú teoretickú možnosť, že poranenie mohlo vzniknúť iným mechanizmom a to po páde na chrbát, avšak vzhľadom na výpoveď poškodenej ako aj na výpoveď svedkyne Z. U. súd túto možnosť vylúčil. Poškodená pád na chrbát vo svojich výpovediach neuvádzala, rovnako tak túto možnosť vzniku poranenia poškodenej vo svojich výpovediach neuviedla ani svedkyňa Z. U., ktorá bola s poškodenou po celý čas nielen v byte, ale už aj pred príchodom do bytu, kam prišli po ukončení kurzu autoškoly, a bola s ňou aj po odchode z bytu a to až do príchodu polície a záchrannej služby. Trestnú činnosť obžalovaného mal súd preukázanú aj lekárske správy Z. D. chirurgičky, z ošetrenia poškodenej dňa 11.3.2017 v Nemocnici Dr. Alexandra v E. n.o., Z. S. K. ortopéda z ošetrenia zo dňa 16.3.2017, Z. Š. N. chirurga zo dňa 20.3.2020, Z. S. K. z ošetrenia menovanej dňa 22.3.2017 ako aj záznamom o priebehu rehabilitačnej starostlivosti vypracovaným Z. Z. D., v ktorých bolo uvedené, že pacientka teda poškodená bola napadnutá opilcom, priateľom a to sotením o radiátor.

Obrana obžalovaného spočívajúca v jeho ďalšom tvrdení, že vzhľadom na požitý alkohol ako aj skutočnosť, že tento v podstate požíval už od predchádzajúceho dňa, považoval súd za vyvrátenú závermi znaleckého posudku vypracovaného znalkyňou Z. Q., ktorá znaleckým vyšetrením okrem iného vylúčila patologickú opilstosť u obžalovaného v čase spáchania trestného činu, nakoľko neboli splnené základné kritéria, aby túto bolo možné stanoviť. Obžalovaný bol v čase spáchania trestného činu pod vplyvom alkoholu, pričom vzhľadom k tolerancii sa jednalo o stav stredne ťažkej opilstosti. Stredne ťažká opilstosť je nápadná, zjavná vonkajšiemu pozorovateľovi, prejavuje sa poruchou artikulácie, poruchami rovnováhy, spomaleným myslením a zhoršeným úsudkom, emočnou labilitou, môže dochádzať k agresívnemu jednaniu pri odbúrání zábran. Obžalovaný mal vzhľadom k týmto okolnostiam v čase spáchania trestného činu v nepodstatnej miere zníženú schopnosť rozpoznať protiprávnosť svojho konania a v nepodstatnej miere zníženú schopnosť ovládať svoje konanie.

Ako už súd vyššie konštatoval, v danej veci boli vypočutí aj svedkovia, ktorí popierali spáchanie skutku obžalovaným. V nasledovnom súd poukáže na dôvody, prečo týmto svedkom neuveril a ich výpovede vyhodnotil ako účelové, tendenčné v snahe napomôcť obžalovanému zbaviť sa trestnej zodpovednosti za spáchaný skutok.

Súd poukazuje na rozpory vo výpovediach jednotlivých svedkov. Kým svedkyňa Z. U. poprela, aby obžalovaný zaútočil na poškodenú, avšak na druhej strane nepoprela fyzický kontakt medzi obžalovaným a poškodenou pri ich hádke pri kuchynskom okne : „vzájomne sa naťahovali, Z. mu držala ruky, snažila som sa dostať medzi nich dvoch a keď prestal, odišli sme z bytu preč“, svedkyňa G. U. a rovnako tak aj obžalovaný vo svojich výpovediach pripúšťajú len hádku, pričom podľa výpovede svedkyne G. U. sa hádali kvôli rodine, podľa vyjadrenia obžalovaného zase ohľadne kľúčov od auta, ktoré mala vziať poškodená obžalovanému a odmietala mu ich vrátiť. Ani jeden z nich navyše neuviedol, že sa do konfliktu zapojila aj Z. U.. Svedkyňa Z. U., ktorá bola prítomná v kuchyni v bezprostrednej blízkosti tak poškodenej aj obžalovaného počas celého ich incidentu sa vo svojich výpovediach vôbec nezmienila, že dôvodom hádky mali byť nejaké kľúče od auta, a túto skutočnosť vo svojej výpovedi poprela aj samotná poškodená. Súd poukazuje aj na ďalší podstatný rozpor medzi svedkami podporujúcimi obranu obžalovaného. Kým svedkovia Z. Q., G. U. vo svojich výpovediach uviedli, že incident sa odohral v kuchyni pri okne a počas hádky obžalovaného s poškodenou prišiel do kuchyne aj svedok Z. N., ktorý odtiahol obžalovaného od poškodenej a následne ho zavrel do kúpeľne a takto to vyplynulo z výpovedí poškodenej aj samotného obžalovaného, svedok Z. N. uviedol, že sa zobudil na nejaký krik, vošiel do obývačky, kde pri vchodových dverách videl hádať sa obžalovaného s poškodenou, obžalovaný chcel z bytu odísť, poškodená mu v tom bránila, preto obžalovaného vzal do kúpeľne a ju poslal z bytu preč. Zhodne tak vyznela aj jeho výpoveď z prípravného konania a zotrval na nej aj pri vzájomnej konfrontácii s poškodenou. Samotná skutočnosť, že obžalovaného svedok zavrel do kúpeľne už nasvedčuje tomu, že bolo potrebné dostať obžalovaného do bezpečnej vzdialenosti od poškodenej a práve jeho uzamknutím do kúpeľne mu zabrániť v ďalších útokoch na poškodenú. Preto tvrdenie a obrana obžalovaného, že ho svedok Z. N. zavrel do kúpeľne, aby sa ukludnil je prinajmenšom nelogická, keďže len pri vzájomnej výmene názorov ako situáciu medzi ním a poškodenou prezentoval obžalovaný, by nebol dôvod pristúpiť k tak radikálnemu kroku svedka N. a to k odtiahnutiu obžalovaného od poškodenej a k jeho uzamknutiu do kúpeľne. V neposlednom rade súd opätovne poukazuje na závery znalca Z.. E. U. ohľadne zranení, ktoré poškodená utrpela, aj na lekárske správy z jednotlivých vyšetrení poškodenej v súvislosti s týmto zranením, ktoré jednoznačne vyvracajú nielen tvrdenia vyššie uvedených svedkov, že obžalovaný poškodenú nenapadol, ale aj obranu samotného obžalovaného.

Vzhľadom na vyššie uvedené súd nemal pochybnosti o hodnovernosti výpovede poškodenej, túto súd vyhodnotil ako konzistentnú, tak z hľadiska miesta a času spáchania skutku ako aj z hľadiska spôsobu, akým malo dôjsť k jej napadnutiu. Výpoveď poškodenej bola nemenná, zhodne tak teda vypovedala v prípravnom konaní, na hlavnom pojednávaní ako aj pri vzájomnej konfrontácii so svedkom a verziu skutkového deja takto odprezentovala aj svojmu otcovi a priateľovi, čo vyplynulo z ich výpovedí na hlavnom pojednávaní. Výpoveď poškodenej bola podporená aj závermi do konania pribratých znalcov Z.. E. U. a Z.. B. Q., ako aj listinnými dôkazmi. Naproti tomu súd obranu obžalovaného vyhodnotil ako účelovú, nelogickú, síce podporenú výpoveďami svedkov, dôveryhodnosť ktorých ale bola spochybnená práve rozpormi v ich verziách skutkového deja, ktoré boli napokon vyvrátené aj inými vyššie uvedenými dôkazmi.

Pri hodnotení dôkazov významných pre rozhodnutie o vine obžalovaného súd postupoval podľa § 2 ods. 12 Trestného zákona, teda hodnotil dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich vzájomnom súhrne. Vykonaným dokazovaním mal súd nepochybne preukázané, že skutok sa stal tak, ako je to uvedené v skutkovej vete rozsudku a že sa ho dopustil obžalovaný.

Prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona sa dopustí ten, kto inému úmyselne ublíži na zdraví.

Podľa § 123 ods. 2 Tr. zákona ublížením na zdraví sa na účely tohto zákona rozumie také poškodenie zdravia iného, ktoré si objektívne vyžiadalo lekárske vyšetrenie, ošetrovanie alebo liečenie, počas ktorého bol nie iba na krátky čas sťažený obvyklý spôsob života poškodeného. Objektom tohto trestného činu je ľudské zdravie. Prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona je úmyselným trestným činom.

Obžalovaný M. H. svojím konaním, ktorým spôsobil poškodenej pomliaždenie hrudnej a driekovej časti chrbta s poúrazovou obličkovou kolikou naplnil znaky skutkovej podstaty zločinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona.

Z hľadiska subjektívnej stránky sa obžalovaný žalovanej trestnej činnosti dopustil formou priameho úmyslu podľa § 15 písm. a/ Trestného zákona.

Podľa § 15 Trestného zákona je trestný čin spáchaný úmyselne, ak páchatel' chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom (úmysel priamy podľa § 15 písm. a/ Trestného zákona), alebo vedel že svojím konaním môže také porušenie alebo ohrozenie spôsobiť, a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzročený (úmysle nepriamy podľa § 15 písm. b / Trestného zákona)

Z miesta bydliska je obžalovaný M. H. hodnotený všeobecne. Priestupkovo postihnutý bol doposiaľ celkovo 5 krát, vo všetkých prípadoch sa jednalo o priestupky na úseku dopravy. Z odpisu registra trestov bolo zistené, že obžalovaný bol doposiaľ 1 krát súdne trestaný, naposledy trestným rozkazom Okresného súdu Kežmarok, sp. zn. OT 28/2015 zo dňa 20.7.2015, právoplatným toho istého dňa, kedy bol uznaný vinným z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zákona , za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 5 mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní 15 mesiacov, za súčasného uloženia trestu zákazu činnosti v trvaní 15 mesiacov. Osvedčený dňa 28.12.2017, na páchatel'a sa hľadá akoby nebol odsúdený.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd postupoval v zmysle § 34 ods. 4, ods. 5 Trestného zákona, kedy prihliadol na najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona pri určovaní druhu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností. V danom prípade nebola zistená žiadna poľahčujúca ani priťažujúca okolnosť. Preto súd ukladal trest odňatia slobody v rámci základnej trestnej sadzby a to od 6 mesiacov do dvoch rokov. Súd mal za to, že na nápravu páchatel'a a ochranu spoločnosti postačí uloženie podmieneného trestu odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby a to v trvaní 10 mesiacov s odkladom na skúšobnú dobu kratšieho trvania v trvaní 15 mesiacov.

Keďže súd nemal pochybnosti o včas uplatnenom nároku poškodenej strany Všeobecnej zdravotnej poisťovne, ktorej nárok spočíval vo vynaložení liečebných nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť, rozhodol tak ako je to uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku a obžalovanému v zmysle § 287 ods. 1 Trestného poriadku uložil povinnosť nahradiť poškodenej strane škodu vo výške 66,99 eur. inému úmyselne ublížil na zdraví

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho vyhlásenia na Krajský súd v Prešove cestou tunajšieho súdu.